

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010215
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4620010215.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému R. Z., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.09.2020, sp. zn. 2T/41/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. marca 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 3/ a vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný:

R. Z., narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom K., F. č. XXX/XX, toho času
vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je v i n n ý , ž e :

v čase od 15:50 hod. do 15.55 hod. dňa 04.03.2020 v R. na Ul. Z. C. XXXX/XA v priestoroch nachádzajúcich sa pred prístreškom na smetné nádoby nakladacej rampy HM TESCO, po vzájomnej hádke fyzicky napadol poškodeného S. E. tým spôsobom, že sa rozbehol za poškodeným, sotil ho a udrel päšťou pravej ruky do oblasti hlavy, chytil ho za ošatenie, pričom ako bol poškodený v predklone, tak ho opakovane kolenom pravej nohy kopol do oblasti hlavy, hrudníka a rôznych častí tela a taktiež ho opakovane kopol do hornej časti tela, po čom poškodený spadol na zem, kde ho opakovane obžalovaný kopal do hlavy, hrudníka a rôznych častí tela, čím spôsobil poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K., F. XXX/XX, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne - zmliáždenou rankou s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a :

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržností tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l :

- pokus podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o a j z a

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona,

zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 23.09.2020, sp. zn. 2T/41/2020 v bodoch 1/ a 2/,

m u u k l a d á :

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, po nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný R. Z. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, v bode 2/ napadnutého rozsudku z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona a v bode 3/ napadnutého rozsudku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1/ v presne nezistený deň v mesiaci máj 2019 z prenajatého bytu na druhom poschodí na adrese R., K. č. XXXX/XX odcudzil 1 ks LED televízor značky K. V výrobné číslo: XBWUXH1HAXXXXXX v hodnote 222,20 eur, ktorý následne predal na autobusovej stanici v R. neznámej osobe, čím poškodenému A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., D. A. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 222,20 eur, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to dňa 08.02.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch, udelením blokovej pokuty nezaplatenej na mieste vo výške 30 eur, číslo pokutového bloku XXXXXXXX,

2/ dňa 26.07.2019 v čase asi o 21:20 hod. v R. na Ul. M. C. pred hlavným vchodom do HM Tesco si pred poškodeným N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., v jeho blízkosti stiahol nohavice a povedal mu, aby si kľakol a vyfajčil ho, inak ho udrie, následne sa poškodený vzdialil a páchatel' opakovane k nemu pristúpil a začal odpočítavať od 10 do 0 s tým, že keď ho nevyfajčí, tak ho buď udrie, alebo mu hodí bicykel do vody, ak nevypadne, čím u poškodeného N. N. vyvolal strach a pohoršenie,

3/ obžalovaný v čase od 15:50 hod. do 15:55 hod. dňa 04.03.2020 v R. na Ul. M. C. XXXX/XA v priestoroch nachádzajúcich sa pred prístreškom na smetné nádoby nakladacej rampy HM TESCO, po vzájomnej hádke fyzicky napadol poškodeného S. E. tým spôsobom, že sa rozbehol za poškodeným, sotil ho a udrel päťou pravej ruky do oblasti hlavy, chytil ho za ošatenie, pričom ako bol poškodený v predklone, tak ho opakovane kolenom pravej nohy kopol do oblasti hlavy, hrudníka a rôznych častí tela a taktiež ho opakovane kopol do hornej časti tela, po čom poškodený spadol na zem, kde ho opakovane obžalovaný kopal do hlavy, hrudníka a rôznych častí tela, čím spôsobil poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., F. XXX/XX, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne-zmliaždenou rankou s dobou liečenia do 7 dní.

Za to mu bol podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Zároveň mu bolo podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Zároveň podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného A. D., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R., D. A. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody, na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej pätnásťdňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie prokurátor, čo do výroku o vine a treste uloženom obžalovanému v jeho neprospech. V písomnom vyhotovení odôvodnenia odvolania špecifikoval odvolanie čo do výroku o vine v bode 3/ v neprospech obžalovaného a tým aj čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, pretože sa nestotožnil s názorom súdu ohľadne právnej kvalifikácie a uznania viny v bode 3/ a s tým súvisiacim uloženým trestom. Poukázal na zranenia, ktoré boli poškodenému S. E. spôsobené konaním obžalovaného, v konečnom dôsledku vyhodnotené ako ľahké pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože bez poškodenia kostného skeletu a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne-zmliaždenou rankou. Nesúhlasí s názorom súdu, že tým, že nenastal následok, ktorý uvádza znalec v hypotetickej rovine, nie je možné právne kvalifikovať konanie obžalovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, v prípade, ak by nastal následok - ťažká ujma na zdraví, nejednalo by sa v tom prípade o pokus trestného činu, ale o dokonaný trestný čin. Poukázal na okolnosti, za ktorých k fyzickému útoku zo strany obžalovaného došlo, teda, že bol zjavne pod vplyvom alkoholu a z vykonaných dôkazov, najmä kamerového záznamu bolo vidieť, že sa jednalo z jeho strany o opakované údery a kopy do hlavy a hornej časti tela poškodeného, ktorý sa aktívne nebránil a od ktorých obžalovaný upustil, až keď ho odtiahol jeden zo svedkov a poškodený bol v stave, že svedkovia museli privolať RZP, ktorá ho na mieste ošetrila a previezla na podrobné vyšetrenia do nemocnice. Bol názoru, že neobstojí tvrdenie obžalovaného, že vedel, že útočí na poškodeného, ale tomuto nechcel ublížiť, preto ho udieral a kopal len slabou intenzitou, pretože z kamerového záznamu bolo zrejmé, že obžalovaný udieral bez nejakej kontroly intenzity svojich úderov, pričom ich slabú intenzitu však možno pripísať tomu, že bol značne pod vplyvom alkoholu, nakoľko bezprostredne po spáchaní skutku mu bola nameraná hodnota 0,94 mg/ l alkoholu, teda takmer 2 promile alkoholu v krvi. Mal za to, že obžalovaný svojím konaním naplnil v bode 3/ obžaloby zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Navrhol preto, aby krajský súd na základe jeho odvolania zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/41/2020 zo dňa 23.09.2020 v bode 3/ čo do výroku o vine a čo do výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedol, že rozsudok považuje za zákonný, vydaný po riadne vykonanom dokazovaní. Poukázal na stanovisko súdu I. stupňa vo vzťahu k skutku pod bodom 3/, že v skutkovej vete obžaloby sa nenachádza žiadny popis iného konkrétneho možného následku, ktoré by mohlo reálne a predvídateľne byť spôsobené obžalovaným poškodenému a ktoré by bolo možné podradiť pod niektorú z foriem ťažkej ujmy na zdraví popísanej v § 123 odsek 3 Trestného zákona a žiadny takýto popis skutku nie je ani v obžalobe a nie je ho možné vyvodiť ani zo samotného dokazovania.

Na základe odvolania prokurátora krajský súd rozsudkom z 18.02.2021, sp. zn. 4To/85/2020 podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 3/ rozsudku súdu I. stupňa a vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uznal obžalovaného vinným zo spáchania pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „v čase od 15:50 hod. do 15.55 hod. dňa 04.03.2020 v R. na Ul. M. C. XXXX/XA v priestoroch nachádzajúcich sa pred prístreškom na smetné nádoby nakladacej rampy HM TESCO, po vzájomnej hádke fyzicky napadol poškodeného S. E. tým

spôsobom, že sa rozbehol za poškodeným, sotil ho a udrel päťou pravej ruky do oblasti hlavy, chytil ho za ošatenie, pričom ako bol poškodený v predklone, tak ho opakovane kolenom pravej nohy kopol do oblasti hlavy, hrudníka a rôznych častí tela a taktiež ho opakovane kopol do hornej časti tela, po čom poškodený spadol na zem, kde ho opakovane obžalovaný kopal do hlavy, hrudníka a rôznych častí tela, čím spôsobil poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K., F. XXX/XX, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne - zmliaždenou rankou s dobou liečenia do 7 dní.“ Za to mu bol a za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 23.09.2020, sp. zn. 2T/41/2020 v bodoch 1/ a 2/, uložený podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, po nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona a použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 4 roky a 6 mesiacov.

Vyššie citovaný rozsudok krajského súdu bol, na základe dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky a obvineného R. Z., rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo 06.12.2022, sp. zn. 2Tdo/55/2021 podľa § 386 odsek 2 Trestného poriadku zrušený pretože rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 18.02.2021, sp. zn. 4To/85/2020 bol z dôvodu uvedeného v § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku porušený zákon v ustanovení § 38 odsek 7 Trestného poriadku. Podľa § 388 odsek 1 Trestného poriadku bolo krajskému súdu prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Podľa § 392 odsek 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného R. Z. odmietol.

K dovolaciemu dôvodu § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku a ustanovením § 38 odsek 7 Trestného zákona dovolací súd uviedol, že dovolací dôvod v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku bol zistený v dôsledku nesprávneho postupu krajského súdu pri použití § 38 odsek 7 Trestného zákona, keď krajský súd považoval zvýšenie trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a aplikáciu ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, pri ukladaní trestu obžalovanému, za neprímerane prísne a preto s použitím § 38 odsek 7 Trestného zákona, pri ukladaní trestu obžalovanému, nepoužil ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, teda obžalovanému nezvýšil dolnú hranicu základnej trestnej sadzby o jednu tretinu. Dovolací súd uviedol, že súčasné použitie § 38 odsek 4 a § 41 odsek 2 Trestného zákona v súčasnosti, po nadobudnutí Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 o nesúlade § 41 odsek 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s článkom I. Ústavy Slovenskej republiky, nemôže byť pre páchatel'a neprímerane prísne, pretože postupom § 38 odsek 4 Trestného zákona sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby a postupom podľa § 41 odsek 2 sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby. Krajským súdom nesprávne použitie § 38 odsek 7 zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, pretože pri správnom ukladaní trestu, aj s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona, mal byť obvinenému ukladaný úhrnný trest odňatia slobody v sadzbe 6 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

K dovolacím námietkam obvineného a obvineným namietanej absencii a nepreukázaniu úmyslu spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, dovolací súd poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia tohto súdu Tpj 39/2010 zo 14.06.2010 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a uviedol, že vychádzajúc zo záverov tohto stanoviska, konštatuje, že prieskum obvineným uplatnených dovolacích námietok vo vzťahu k nepreukázaniu úmyslu ako subjektívnej stránky predmetného trestného činu, je pre ním podanom dovolaní vylúčené. Ide o námietky skutkové, ktoré dovolací súd s poukazom na § 371 odsek 1 písmeno i/ časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku, v rámci dovolania podaného obvineným, nemôže skúmať ani meniť. Dovolací súd uzavrel, že skutok tak, ako je vyjadrený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Po zrušení veci dovolacím súdom, na prejednanie odvolania prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 23.09.2020, sp. zn. 2T/41/2020 určil termín verejného zasadnutia.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrúva na dôvodoch podaného odvolania. Pri aktuálnom stave konania však považuje za najpodstatnejšie to, že Najvyšší súdu SR vo svojom rozsudku zo 06.12.2022, sp. zn. 2Tdo/55/2021 vyslovil právny názor, ktorý bude musieť odvolací súd rešpektovať. Navrhol, aby krajský súd o odvolaní prokurátora rozhodol rovnako, ako vo svojom

rozsudku z 18.02.2021, sp. zn. 4To/85/2020, s tým rozdielom, že trest uloží bez použitia § 38 odsek 7 Trestného zákona a to výmere najmenej 6 rokov.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriava písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu, uvedomuje si viazanosť odvolacieho súdu rozsudkom Najvyššieho súdu SR, obžalovaný je však napriek tomu presvedčený, že v jeho prípade absentuje úmysel spôsobiť poškodenému, jeho kamarátovi, ťažkú ujmu na zdraví a poukazuje na individualizáciu trestu, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a to že bol spáchaný pod vplyvom alkoholu, že išlo o konflikt medzi kamarátmi, na minimálny následok, ktorý bol poškodenému spôsobený, na skutočnosť, že išlo iba o pokus trestného činu a preto navrhuje použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol, eventuálne, ak by odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu prokurátora o vine obžalovaného, navrhol mu ukladať trest podľa mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona a uložiť mu trest pod 6 rokov.

Obžalovaný k dôvodom odvolania na verejnom zasadnutí uviedol, že skutok spáchal, je mu to ľúto. V konaní však absentuje úmysel a z vykonaného dokazovania nemožno vyvodiť jediný záver o preukázaní úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu. V ďalšom obžalovaný citoval z judikátu Najvyššieho súdu SR RČ. 5/1995. Celá časť bodu 3/ obžaloby je založená iba na hypotézach a subjektívnom vnímaní skutku. Uviedol, že obžaloba odôvodňuje jeho konanie tým, že neovládal intenzitu svojho konania kvôli opitosti, avšak hladina alkoholu bola zisťovaná až hodinu po skutku a logicky je možné konštatovať, že táto nezodpovedá hladine alkoholu v čase spáchania skutku, ktorá bola v tom čase menšia. Ďalej poukázal na skutočnosť, že vo veci bol vypracovaný znalecký posudok, kde bola konštatovaná veľmi slabá intenzita jeho konania z toho nemožno vyvodiť záver, že bol poškodený ohrozený na živote a v tejto súvislosti opätovne poukazuje na vyššie citovaný judikát NS SR. Z intenzity útoku je teda vylúčená ujma na zdraví uvedená v rozsudku, pričom obžaloba poukazuje vo svojom odvolaní na kamerový záznam, uviedol, že nejde o žiadnu špeciálnu kameru a preto aj úvahy o intenzite útoku, ktorý táto kamera nemohla zaznamenať, sú len subjektívnym pocitom. Uvedomuje si, že útok vyzeral hrôzostrašne, ale skutočne nemal úmysel spôsobiť svojmu kamarátovi ťažkú ujmu na zdraví. V ďalšom obžalovaný opakovane svoje tvrdenia o nepreukázaní úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému, o subjektívnych pocitoch obžaloby, o slabej intenzite útoku, pričom uviedol, že pokiaľ by mal úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pôsobil by väčšou silou a odkazuje na zásadu „in dubio pro reo“. Uvádza, že poškodený trestné oznámenie nepodal, s jeho trestným stíhaním počas celého trestného konania nesúhlasil. Uvádza, že prokuratúra dospela k iným záverom ako súd I. stupňa, ktorý vykonal hodnotenie dôkazov jednotlivo a v ich súhrne a poukazuje, že prokuratúra tieto dôkazy hodnotila jednostranne, účelovo a v jeho neprospech.

Navrhol, aby krajský súd podľa § 39 Trestného zákona vyhlásil trest za dostačujúci a žiada, aby mu bol uložený trest, ktorý by bol pokrytý doterajším výkonom trestu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a týmto postupom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a pri prejednávaní odvolania prokurátora postupoval súčasne podľa právneho názoru a úkonov, ktoré nariadil vykonať dovolací súd rozsudkom zo 06.12.2022, sp. zn. 2Tdo 55/2021, poukazujúc na ustanovenie § 391 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a z týchto dôvodov preskúmal výlučne napadnutý výrok rozsudku súdu I. stupňa a to výrok o vine pod bodom 3/ napadnutého rozsudku a výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd, poukazujúc aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 06.12.2022, sp. zn. 2Tdo 55/2021 (ďalej len „dovolačný rozsudok“), ktorým Najvyšší súd SR v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18.02.2021, sp. zn. 4To/85/2020, z dôvodu porušenia zákona v prospech obvineného výlučne v ustanovení § 38 odsek 7 Trestného zákona, podľa ktorého bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody a pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní prokurátora, zotráva na svojich právnych úvahách týkajúcich sa právnej kvalifikácie konania obžalovaného v bode 3/ rozsudku súdu I. stupňa, ktorý bol v tomto rozsahu prokurátorom, podaným riadnym opravným prostriedkom, napadnutý. Na týchto svojich právnych úvahách krajský súd nemá dôvod nič meniť, a to ani s ohľadom na vyjadrenie obžalovaného k dôvodom odvolania prokurátora na verejnom zasadnutí vo vzťahu k absencii subjektívnej stránky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona. Pre úplnosť a z dôvodu, že týmto rozsudkom krajský súd opätovne rozhodol o odvolaní prokurátora, opakuje, že súd I. stupňa nepostupoval dôsledne podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pretože dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal, hodnotil výlučne jednotlivo, čím došlo k chybám v napadnutom výroku rozsudku, pretože sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona. Zotráva na svojej úvahe, že súd I. stupňa pri posudzovaní právnej kvalifikácie konania obžalovaného svoje úvahy zameral výlučne na následok, ktorý bol poškodenému konaním obžalovaného spôsobený bez toho, aby hodnotil všetky okolnosti prípadu. Ťažká ujma na zdraví je upravená ustanovením § 123 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého je táto vymedzená dvoma podmienkami a to vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktoré je zároveň niektorým z taxatívne uvedených prípadov v § 123 odsek 3 Trestného zákona. K naplneniu trestného činu ublíženia na zdraví 155 odsek 1 Trestného zákona nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ťažkú ujmu na zdraví, ale je potrebné, aby jeho úmysel, v ktorejkoľvek forme úmyselného zavinenia, tiež smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Z hľadiska spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel vedel, že svojím konaním môže takýto ťažší následok a bol s tým uzrozmeneý, spôsobiť. Na takéto uzrozmeneie je potrebné usudzovať a vyvodzovať ho, pokiaľ ide o dôkaznú stránku, predovšetkým z povahy použitého predmetu útoku, z intenzity útoku, zo spôsobu jeho vykonania - najmä z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval a ďalej je treba hodnotiť okolnosti, za ktorých sa útok stal, akým spôsobom bolo útočené a aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo. Práve tieto kritériá súd I. stupňa pri hodnotení úmyslu obžalovaného opomenul vyhodnotiť, keď sa zameral výlučne na následok spôsobený poškodenému. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodenému boli spôsobené zranenia ľahké, ktoré ho neohrozovali na živote a intenzita útoku obžalovaného nebola silná. Súd I. stupňa však nevyhodnotil konanie obžalovaného, ktoré vyplýva jednak z výpovede svedkov a to výpovede poškodeného a taktiež svedkyne Z. F. a Q. E., že obžalovaný na poškodeného opakovane útočil a to nielen päšťami, ale aj kopaním nohou, na poškodeného útočil takýmto spôsobom do rôznych častí tela, vrátane hornej časti tela, t.j. do brucha, hrude a hlavy. Takto obžalovaný konal aj po tom, ako poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný kopal do celého tela. Takýto útok obžalovaného na poškodeného vyplýva aj z kamerového záznamu, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný takýmto spôsobom na poškodeného útočil a v útoku neprestal ba naopak, útok opakoval aj po tom, čo na krátky čas tento prerušil a útočiť prestal až po tom, ako mu v tom zabránili tretie osoby. Takže opakovanosť útokov obžalovaného, smerovanie útokov na najzraniteľnejšie časti tela akejkoľvek osoby, nielen poškodeného, ktorých poškodenie môže mať za následok poškodenie v ťažkom rozsahu a v neposlednom rade aj v trvalom poškodení týchto orgánov a v neposlednom rade aj s nezvratnými následkami, odôvodňuje záver o zistení zavinenia obžalovaného na spáchaní skutku v rozsahu uzrozmeneia so spôsobeným následkom pre prípad, že takýto následok bude spôsobený a teda v rozsahu § 15 písmeno b/ Trestného zákona ako úmyslu nepriameho. Tiež nie je možné opomenúť okolnosti útoku na poškodeného, keď je potrebné uviesť, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholických nápojov a nie je zrejmé, v akom rozsahu dokázal ovládať intenzitu svojho útoku. Z týchto skutočností preto možno konštatovať, že opakovaním svojho útoku a jeho smerovaním na také časti tela poškodeného, mohol spôsobiť zranenie životne dôležitého orgánu a to mozgu, zlomeniny tvárového skeletu typu Le Fort a pri údere do oblasti krku mohlo dôjsť k poškodeniu hrtana a priedušnice, v prípade útoku do oblasti hlavy pri silnej intenzite by mohlo dôjsť ku krvácaniu medzi mozgové obaly, čo ohrozuje životne dôležitý orgán. Zranenia týchto

častí tela, ktoré vyplývajú zo záverov znaleckého posudku, možno podradiť pod vážnu poruchu zdravia v zmysle § 123 odsek 3 Trestného zákona ako ťažkú ujmu na zdraví. Spôsob útoku obžalovaného jednoznačne vyplýva zo skutkovej vety napadnutého rozsudku ako aj zo skutkovej vety obžaloby, pričom nie je potrebné, aby bol pri pokuse trestného činu predpokladaný následok vyjadrený v skutkovej vete, práve z toho dôvodu, že ide o pokus takéhoto trestného činu.

Z týchto dôvodov sa krajský súd stotožnil s argumentmi odvolateľa a zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku vo výroku o vine pod bodom 3/ a vo výroku o treste, uznal obžalovaného vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku a uložil mu trest odňatia slobody a to aj za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom v bodoch 1/ a 2/ a to postupom podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému, krajský súd, riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu, vyhodnotil kritéria rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v súlade s ustanovením § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, nezistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona a zistil priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Obžalovanému ukladal trest podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona za zistenia prevahy priťažujúcich okolností a podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, vzhľadom na ukladanie úhrnného trestu odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých je jeden zločinom. Obžalovanému teda ukladal úhrnný trest odňatia slobody v sadzbe upravenej postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, a § 41 odsek 2 Trestného zákona a teda zvýšenie hornej hranice o jednu tretinu v sadzbe 6 rokov až 13 rokov a 4 mesiace, bez použitia ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona, pretože vzhľadom na Nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011, súčasné použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona a § 38 odsek 7 Trestného zákona nemôže byť pre obžalovaného neprimerane prísne a s poukazom na R 26/2020 ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona je, vzhľadom na citovaný Nález Ústavného súdu SR, ustanovením obsolentným, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 odsek 2 Trestného zákona s § 38 odsek 4 a 6 Trestného zákona. Z týchto dôvodov krajský súd preto obžalovanému, po zrušení napadnutého rozsudku, postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného zákona aj vo výroku o uloženom treste, uložil trest odňatia slobody podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona, na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby a to trest odňatia slobody 6 rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému neaplikoval mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pretože na aplikáciu tohto ustanovenia neboli splnené podmienky požadované ustanovením § 39 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Podľa § 39 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd môže, vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a, uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ak má za to, že by použitie trestnej sadzby upravenej týmto zákonom, vzhľadom na uvedené (resp. vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu), bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Nesplnenie týchto podmienok v prípade konkrétneho obžalovaného je dané práve osobou obžalovaného, ktorý je osobou opakovane páchajúcou trestnú činnosť rôznorodého charakteru, aj teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, následkom čoho sa jeho konanie stáva nevyspytateľným a nepredvídateľným, a nie je možné mať preto za splnenú podmienku požadovanú citovaným ustanovením Trestného zákona, t.j. že uloženie trestu v sadzbe určenej týmto zákonom, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Následok, ktorý bol konaním obžalovaného spôsobený na zdraví poškodeného, krajský súd dostatočne zohľadnil tým, že obžalovanému ukladal trest na spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby napriek tomu, že obžalovaný je osobou opakovane páchajúcou trestnú činnosť, čo by odôvodňovalo ukladanie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere ako na spodnej hranici.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, do ktorého sa zaraďuje páchatel', ktorý v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na predchádzajúce odsúdenie

sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený, pretože obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody v roku 2014.

Takto uložený trest považoval krajský súd za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.